

ЗАКОН
ЗА
ИЗЛИШЪКА

ХЕЛИОПОЛ

Дай излишното за да ти се придаде необходимото!
Богатство
Бедност
Излишък
Недоимък
Казуси от реалния живот
Опит за разрешение на проблема „пари-символ“
В заключение – кратка историческа справка

Настоящата книга „Закон за излишъка“ е продължение в поредицата „Четири важни закона“, започнала със „Закон за хляба“ и „Закон за десетъка“.

На предната корица на книгата – изображение на богатството и излишъка, житния клас като богатство, цвета на розата в изобилие като излишък.

На задната корица на книгата – изображение на един от символите на Петата коренна раса, затънала в излишък, достигнала до глинените нозе на Петото царство – днешния Европейски съюз

© Хелиопол, 2010

© Стефан Калайджиев, съставител

ISBN: 978-954-578-246-6

Съдържание

Увод	5
Първа част – Излишък и недоимък – нормални границы на богатството и бедността Излишък и недостиг на енергия – болестни състояния	8
Казуси свързани със Закона за излишъка	29
Втора част – Подценяването на Закона за излишъка и Глиненият колос на Евросъюза	36
Допълнение – Опит за разрешение на проблема „пари-енергия“	42
Заключение – Историческа справка за българите и защо се намират днес в състояние на недоимък	50
Следговор – за необходимостта от Закон за излишъка.....	59

УВОД

Ще попитате, а като има Закон за излишъка, тогава ще има ли и Закон за недоимъка!

А какво е това Закон за недоимъка, и въобще какво е това нещо, което наричаме „излишък“ и това, на което викаме „недоимък“? И защо пък в тази материална област трябва да има някакъв Закон!

На последния въпрос – отговорът е, че Законът е навсякъде около нас, и този Закон е част от Закона на Вселената, Моралният кодекс на Вселената.

Излишък е онова, което имаме в повече. Недоимък е обратното на излишъка, когато нямаме, когато нещо липсва и трябва да го набавим.

Очевидно, това са две състояния, през които всеки човек преминава, **за да се изпита неговата способност за справяне с материалното богатство.** Също както в източната теория за здравето се разглеждат състоянията на човека – първото болестно, състояние на излишък от енергия, и второто болестно състояние – на недостиг на енергия. А когато човек е здрав, тогава той не е нито в излишък, нито в недоимък на енергия.

Излишъкът, недоимъкът, както и основните състояния – богатство и бедност, са очевидно крайни състояния, поляриности, през които преминава живота на всеки човек, и ако той иска да бъде здрав и хармоничен, **той трябва да постигне баланс между тези две състояния.** Нито да си с излишък, нито да си с недостиг или недоимък на енергия. Нито да си

много богат, нито да си много беден. А как да бъдеш по средата, при това щастлив? Сега хората се стремят да не бъдат бедни, а богати. Но дали са щастливи?

А сега в обществото царува неяснота по въпроса, какво е това нещо да си богат, и какво е това да си беден, като се смята, че бедността е нещо, което трябва да изчезне, а пожелаването на богатство е издигнато в култ. Има богати и бедни държави.

Човеците се мятат от живот в живот, от прераждане в прераждане, през тези крайни състояния. Богат, беден, беден, богат. Единият живот е бил просяк, а в другият му се дава богатство, и то в милиони. Но ето, човекът отново обръква нещата, и отново в следващият живот, той е беден, край кофите за боклук. Никой не поставя в обществото ни този проблем като **проблем на човешката еволюция**. Въпросът за човешкото придвижване между полюсностите на двете крайни състояния. За това, че изкуството се състои в балансирането и изравняването на потенциалите между двата полюса. Полюсът на богатството и полюсът на бедността. Полюсът на излишъка и полюсът на недоимъка.

Не е въпрос да си нито богат, нито беден, важното е в този си живот, **да постигнеш изпълнение на предназначението, което носиш като програма в себе си**. Не е въпрос дадено общество да бъде свръхзадоволено и потънало в богатство, а друго общество да живее във вечен недоимък, глад и лишения. Въпросът е хората в двете общества да се чувствуват щастливи. Да се пожелава на човека да бъде в хармония със себе си, природата и Бога, е много по-добре, отколкото да бъде богат, при това – о времена, о нрави – богатството да бъде изразено само в пари! И с пари се купувало всичко! Очевидно заблудите на обществото са най-яркото изражение на болестта в умовете на хората. (Парите са само временен

израз на самото богатство, но поради болестта на обществото наречена мамонизъм, сега те са издигнати в култ и затуй, за съжаление, хората днес си пожелават, здраве и пари!)

Самото богатство и бедност, са очевидно основните понятия, около които се гради пътуването на човешката душа, тук на земята. **Тя преминава през състояния на богатство и бедност, бедност и богатство, и така, докога! – Докато тя се научи да се справя с тези два изпита тук на земята. Но кой го знае това, само мъдрият! Богатство, излишък, от едната страна на ветрилото и бедност, недоимък, от другата му страна. А защо да се разпъва толкова много това ветрило, защо е нужно толкова много разстояние между двата му края, защо е нужно толкова социално напрежение, толкова страдания и мъки? Не е ли по-добре да се посвие малко това ветрило и да се изравнят неговите крайни състояния, потенциали.**

В нормалните общество проблемът за богатство и бедност е сведен до **елементарно поддържане на разстояние между двата края на ветрилото**. Една част от членовете на обществото притежават богатство, а другите по-малко, според това как усещат нуждата от това. Може би е добре да припомним приказката за мравката, която трупа, а щурецът, който свири безгрижно без да усеща нуждата от натрупана зимнина.

Щастието на членовете на обществото идва от постигнатото състояние на хармония със себе си и Бога, от постигнатия баланс между двете крайни състояния, ин и янг, недостиг и излишък.

ПЪРВА ЧАСТ

Излишък и недоимък – нормални граници на богатството и бедността

Излишък и недостиг на енергия – болестни състояния

Етимологията на думата „богатство“, идва от Бог, бог-ат, защото се дава връзката, че ако си богат, по какъвто и начин да е, то е **защото Бог ти дава това като част от връзката ти с него**. А бедност, без значение, каква – материална или духовна, на никого да не му идва това крайно състояние, означава **отслабена връзка с Бога**.

Да, така е било при древните, когато еволюцията на човека е протичала в хармония. После нещата са се променили и се е стигнало до днешното положение, че в Пета коренна раса (по въпроса за расите и културите за съжаление в днешната литература няма писано много), на бедността се гледа като на порок, а на богатството като Просперитет и успех в живота. За Пета Коренна раса в Пророчеството на Данаил, гл. 21 е казано доста. Може би, и затова символът на тази раса е очевидно злоупотребата с богатството. Златото и среброто, мамонизмът, и всичко това се разполага върху нозе от глина и кал. (Виж изображението на задната корица.) И така, който не спазва Закона за Излишъка, а това е присъща черта на цялата Пета коренна раса, най-ярък пример водещата икономика на САЩ с политика на войни, грабежи, разпиляване и излишества. Който не спазва Закона за Излишъка се превръща като този колос върху глинени нозе.

Видове богатство и видове бедност!

Една жена, която е надарена физически, т.е. красива на физически план, тя очевидно, от аспекта на материалното и физическо богатството на тялото, е близка до Бога. Богата е на физическа красота! Един красив младеж, с изваяно тяло от мускули, излъчващ сила и здраве, пък е богат на мъжка красота. Един учен пък е богат на интелектуални способности. Но тази жена, този младеж, този учен, дали са близко до Бога и като съдържание на това тяло, на този ум, (защото човекът не е нито тяло, нито ум-бел. от ред.) ето това вече усложнява разбирането на понятието за богатство. Казват, богат е, или пък – **богаташ**. Но на кой план, не се уточнява. Защото, ако в момента е богат в материален план, или пък на интелектуален план, т.е. има много материални и интелектуални ценности, то това не означава, че има и много духовни ценности, тоест от ония, които Спасителят нарече „ценности, които не хващат ни ръжда ни молец ги яде“. „Недейте си събира съкровища на земята, дето молец и ръжда ги разваля и дето крадци подкопават и крадат.“ (Мат. 6:19-21)

Никой не иска да е беден. На никого днес не се пожелава това да си беден. Всеки път се пожелава, човек да има здраве, щастие и богатство. Да пожелаеш на някого бедност, това е голямо нещастие. **А какво е бедността?** Загуба за определен период на твоята връзка с Бога и поради това, че преди това си допуснал грешка в стопанисването на твоето богатство, дадено ти от Бога, после за да изправиш погрешката си, то ти е било отнето за известен период от време. **Тоест, човек се ражда на земята с основен кредит от Бога, изначален кредит. Богатство на тялото, богатство на душата. Таланти. Физически и духовни.** Всеки носи тези неща складирани в себе си. Но какво прави той с тях!

Приказката за талантите. Когато ги имаме, какво правим с тях.

Първи вариант – заравяме ги в земята, тоест трупаме ги и ги пазим на съхранение. За кога и въобще защо! Точно тази ПРИКАЗКА ЗА ТАЛАНТИТЕ е страшно много забравена в наши дни. Уж е проста, но я няма в съзнанието на съвременния човек. **Втори вариант** – имаш таланти, но ги умножаваш по разумен начин. И скоро те се удесеторяват. Правиш добрини с талантите, движиш ги, и така скоро те са станали цяло съкровище.

Първият вариант, това е варианта на скъперника, който ги пази в трезора си, като съкровище, любува им се, но не ги движи. Не ги използва за умножаването им, а просто ги съхранява на скрито място. Точно това състояние днес присъства в нашето общество като че ли като отговор на въпроса **ЗАЩО ПРИКАЗКАТА ЗА ТАЛАНТИТЕ е била изтрита от общественото съзнание и защо днешните лихвари, и някои принадлежащи на банковото съсловие, което де факто умъртвява паричните натрупвания в стремежа да ги умножи чрез лихвено обездвижване, са в епицентъра на този проблем .**

ПРОБЛЕМА ЗА СПРАВЯНЕТО С НАТРУПАНОТО БОГАТСТВО – как го движим всъщност в обществото, като го превръщаме в течаща вода, която напоява градините и носи плодове и зеленина, или пък обратното като ги държим в трезора на виртуалните пари, и те се умножават по силата на някакъв абсурден човешки закон, наречен лихвен процент.

Излишък, недоимък, богатство и бедност – функция на Закона за даването

Имаш ли в повече, давай от излишъка си, на тези, у които има недоимък!

Ако си богат, давай на бедния, който иска от тебе

Ако не даваш от излишъка си, или въобще не даваш от производството си или печалбата си, така наречения десятък, или данък за Бога, ще ти се отнема по неведоми пътища. Кои са те – болести, лекарства, катастрофи, кражби, и пр.

Който върши Волята Божия, а тя е, да се дава десятка към Бога, нито вълци го ядат, нито разбойници го крадат, нито болести го ловят. Така го е казал Мъдрецът.

Овладеяването на Закона за даването, кога и на кого да се дава, и да се спазва Закона за десятъка.

Овладеяването на правилното отношение към материята – решаването на проблема „богатство – бедност“ у всеки и осъзнаване, че всички люде са скачени съдове, клетки от цялостния организъм на Майката земя.

Богатство и бедност. Менят се докога тези две състояния около всеки човек!

Очевидно е едно, че хората са забравили реалните състояния, защо са им дадени и какво да правят с тях, когато потънат във всяко едно от тях. Лесно е да си богат, но после като станеш беден, си казваш: „Ех, когато бях богат, защо тогава не направих това, а просто изпуснах момента. Можех да им дам този десятък, а вместо това, аз ги отпратих хорицата, допускайки, че всъщност са мързеливи и че не им се работи. А този десятък, тогава, трябваше да се даде, после това количество блага безвъзвратно се стопи, заради болестта на жена ми и останалите проблеми, които възникнаха в семейството ми.“

И така, нека констатираме с ужас, че наистина като че

ли една сила е изличила от общественото самосъзнание категориите – **кое какво е**, защо се дава това нещо – богатство или бедност, какво е това нещо – Излишък и недоимък! Паралелно с това е била забравена Приказката за талантите. И то – много позабравена. Била е въведена на въоръжение в човешкото общество т.нар. лихва и пряко произтичащия от това Лихвен процент. Възникнали в днешното модерно общество **най-опасните парични средства, онези които липсват, отсъстващите от нормална видимост, виртуалните пари**, които могат да се умножават, просто ей така като си седят в самия компютър, тоест това било виртуалното парично богатство. Илюзията че имаш, че притежаваш нещо! Милиардер, който притежава несметни богатства, изразяващи се в банкови сметки. Обществото е потънало в пълна амнезия в този сектор. Какъв абсурд. Да си богат като притежаваш няколко кувара с книжни пари, няколко чувала с т.нар. „зелени гущери“, а сега вече евра, диаманти, или може би като имаш щипки сол, като имаш злато или сребро, и накрая като имаш в банковата сметка илюзорната цифра изписана в милиарди.

Ако ни гледаше от някоя друга планета даден представител на разумният свят, какво ли би си помислил? Че това човечество е омагьосано. От къде е този стремеж за придобиване на такива неразумни ценности. Та няма златото и прекаленото количество сребро и диаманти, могат да послужат в случаите на глад от типа на описаните от Мъдрецата в Стария Завет. Седем години блага, и след това седем години – недоимък. Глад и мор! А тогава не може да се яде просто ей така злато или сребро и диаманти.

Сега в днешно време, тече шлагерът, че всичко може да се купи с пари, и че имаш ли пари, имаш всичко. Да, така е! Еквивалентът днес е станал универсален. Пари срещу всич-

ко се обменят. Защо това е станало? Защо се е настанила в нашия живот тази сила на „не-разума“, наречена мамон и оттам и болестта, мамонизъм. Всичко се обменя с пари. Породената лихва е породила и заболяването. То днес се е превърнало в чума или по-скоро **гигантски рак**, който е обхванал живота на човечеството. И затуй хората са забравили приказките за талантите. И затуй не знаят какво да правят със своите богатства. Те ги придобиват, например случва се, някой да придобие наследство или да открие някакво съкровище. И после, какво става? В живота на човека идват изпитанията. Изпитите, които той трябва да премине с това богатство. То му е било дадено за да бъде изпитан или проверен докъде е стигнал в своята еволюция на съзнанието. И ако не издържи тези изпити, отново богатството му се отнема. Но ще каже някой – та нали изначално човек се ражда с един изначален капитал, богатство. Да, така е – това е златният резерв или както искаме можем да го наречем. Това е онова количество здраве, което всеки притежава изначално. Енергия, ресурс, който му е даден от Господа, да работи за Бога, да зачева, а не да разпилява в свръхизлишни удоволствия. С този първоначален резерв, от природен, чувствен, или мисловен аспект, всеки човек се ражда и чрез него вече той се ориентира към придобиването на другия материален аспект. Природно богатство, талант, и с тези природни таланти, тогава човек придобива вече тяхното изражение в пари. Но това е само ако е в нормално общество. Защото днес, при покупко-продажбата на всичко, не може да се разбере, дали богатият с пари, е наистина богат вътрешно. И обратно, дали богатият с природни таланти може да има пари!

На хората са им нужни примери за подражание. А не приказки. Те са били приспани през последните векове. А и не

им е било лесно да четат и тълкуват многообразните казуси от Библията, Стар и Нов завет, в които гъмжи от какви ли не случки, ...като се почне от Йов и се стигне до Приказката за талантите. Но някой е изличил всичко това и го е подменил в днешната битка за енергии, изразяваща се в българското – „акъл не ми давай, а пари!“

Да припомним един толкова ярък пример от един велик филм „Брат слънце, сестра луна“, *Fratello sole, sorella luna*, режисьор Франко Дзефирели, историята за Свети Франциск, нямаш нищо общо с днешния църковен образ моделиран от Ватикана. Ще каже някой, кое е общото между Свети Франциск, и днешната Ватикана! Ами да! Кое е общото, ето, тука е ябълката на раздора. Липсата на приемственост между личния пример на Свети Франциск и днешната институция, която с банковите си сметки и връзки с банкерското съсловие, държи първо място. Ами българската православна църква, нима не е на едно от първите богатства по материални богатства. Да се върнем към филма на Франко Дзефирели. Франческо изхвърля през прозореца натрупванията на своя баща, и от този момент се преобръща на 180 градуса, поема другият път, не този на скъперника баща, а този на монаха, който иска да остане гол пред Бога, но независим и свободен. И така той се измъква от опеката на родителското тяло, което му е отредило да стане наследник на бащата лихвар. Забележителна е сцената в която бащата лихвар се любуваше на своето натрупано материално богатство. И също така тази сцена в която бе показан и самият Княз, който плуваше в злато и материални почести. Срещата между Него и младият Франческо бе отново показателна, той каза своето „не“, въпреки че всички се бяха наредили в поклон пред Княза.

Очевидно нашето общество е забравило приказките за

талантите, какво да се прави с тях, когато ги имаме! И второ, приказката за Седемте гладни години.

Пророкът Йезекил е точен: Вижте глава 4, в която е казано. „И ще бъдат замърсени и хляба и водата, до степен, че да се вразуми затъналото в беззаконие човечество“ Огледайте се! Вижте хляба, който се предлага в целофанови пликове, еталон на абсолютизирания Евросъюз. В тези пликове хлябът е плесенясъл. Вижте и водата, която тече от чешмените кранове. През колко ли километра тя преминава от водопроводната инсталация, докато стигне до нас. И остава ли чиста, в момента в който я пием, и доколко е различна от изворната вода!

Хлябът и водата, от едната страна на везната, от другата, седят илюзорните финикийски знаци, тяхно величество „парите“. Всичко се е превърнало в пари **С НАШЕ СЪГЛАСИЕ**, с безучастието на днешния човек в сделките на мамона, поради това че е той е отказал да изкаже своето „не“, а е решил, че е много по-разумно, да се замълчи и да приеме договора, според който, той може да получава своите дивиденди от поредната банка, която да му умножава неговото богатство. Парите нали не миришат! А това че те са придобити и то оръжейна сделка, и като резултат имаме избити хиляди деца в Близкият изток, а не , какво пък толкова, тя банката носи отговорност. Оръжейните индустриалци имат смелостта днес да заявяват, че тяхното богатство било натрупано с труд! О времена, о нрави! От търговия с оръжие, юнакът без калпак, вчерашния простодушен младеж станал богаташ. А другият пък милионер станал богат от сделки със синтетична дрога. И това за жалост и пълен абсурд обществото го търпи! И даже никой не се осмелява да запита, а това богатство какво богатство е! И може ли банката да бъде критерий за мъдро

обслужване на паричните знаци. Да! Наистина хората са глупави същества, ленивостта им понякога ги подвежда. Те предпочитат, без да си мръднат пръста, да увеличат своите спестявания, но не знаят, че поставени в банката им техните пари, вече натрупват кармичиния дълг на обслужващият ги банкер. И ако последният е участвал в проституция, оръжейни сделки, наркотрафик, **неговият грях се разпределя между участниците положили парите си на депозит в неговата банка.** Хората знаят ли това и после що да се чудят, „откъде са ни болестите“! А защо даваме толкова за лекарства, и защо дадено дете, е с церебрална парализа, а таткото известен телевизионен водещ на шоу, носещо гръмко име „Цената на истината. Как като получаваш пари в замяна на това че изразяваш твоята истина и се разголваш, ще станеш искрен наистина в дъното на душата си. Срещу пари, никой не е станал наистина искрен. Може ли истината да има такава цена! Хората трябва да почнат да мислят вместо да седят пред екраните като овце. Колкото до цената на лъжата, тя се заплаща. Лъжата на таткото се лепи върху здравето на детето му. За греховете на родителите заплащат техните деца. Да, това е действащият закон на Вселената.

Рекламни босаве, оръжейни търговци, банкови мениджери, и най-вече банкери от типа на международния порядък! Скоро ще им стане горещо под краката на престъпилите Моралния Закон на Вселената! Осъзнавайки или не, те просто ще се окажат уловени в собствения си капан. **Да, те сега ще се опитат да ни убеждават, че техните банки били спестовни, и извършвали една хуманна задача, да съхраняват натрупаното богатство, защото иначе, къде ли пък, щяли да си държат хората излишните пари,** не под дюшеците, нали! О, свещена простота! Та, парите не са затова за да се

съхраняват, нито под дюшека, нито в банковата сметка. Парите са, за да се движат и умножават. **Ето ви забравената от днешното „цивилизовано“ общество, приказка за талантите.** На този, който беше скрил и заровил своите таланти, те МУ БЯХА ОТНЕТИ. А на другият който ги бе задвижил и превърнал в движими ценности, тоест умножил, му бяха УМНОЖЕНИ.

Банката днес е придобила образа на нещо статично, имажинерно могъщо. Вижте банковите сгради, офисите и колко само чиновници работят в тях. И каква производителна работа извършват? Какви материални блага създават те? Една такава държава, в която банковите сгради се множат, и офисите са на на всеки ъгъл, а самата държава няма производство, такава държава, **попада в плен** на международното банкерско съсловие и тя е обречена. Такава държава изпада в раково заболяване. **Как може да се иска тогава, работите на тази държава да вървят!**

Хора, събудете се и прочетете ПРИКАЗКАТА ЗА ТАЛАНТИТЕ!

В тази приказка за талантите, която не случайно е била игнорирана от банкерите, е показано бъдещето на цялото банково съсловие!

Вижте на кого да повярвате! На джуджето лихвар, а това джудже, в смисъл духовен пигмей е хитро, много умно, но без душа. Или на авторът на Приказката за талантите.

Пари, банки, банки и пари, и в фокуса на проблема – нейно величество лихвата! Лихвеният процент, черният рицар на днешната икономика. **Но същият този лихвен процент е висок в кредитите, поради това че той е висок и в депозитите.** И докато има хора, които от наивност си дават парите и спестяванията на депозит, вместо да ги движат в реални ценности, ще ги има и другите високи – не само де-

позитно високи, но и кредитно високи лихвени проценти. И тогава вашият събрат, който е решил да предприеме някаква инициатива, поради неимоверно високия лихвен процент, и икономически риск, затъва все повече и повече в дългове пред международното банкерство, настанило се инкогнито и в неговата страна. Ето ви един казус за богатство и бедност. Човекът който иска да стане още по-материално богат, остава своите спестявания в известна банка и полага своите съкровища в даден обществен трезор. Но какво става! Тези му богатства са дадени като изпитание, за да се види какво ще прави той с тях. Дали ще ги раздвижи и превърне в реални ценности или ще ги тури на топло да му носели сигурни старини. Или пък за да бъде в челната класация на най-богатите богаташи. Изведнаж обаче, тази банка, подопечна на поредната лъжовна банка, изключена от списъка на международния банков елит, фалира. И така заедно с обществения трезор, който пък бива обран, този юнак без калпак остава вече в състояние на бедност. Идват т.нар. „Седем гладни години“. А иначе се очакваше като апотеоз на Веелката империя да прозвучи мелодията от Девета симфония! Ода на радостта ли! Напротив! Седем гладни години! Време на очовечаване и време за вразумяване. Същият този бивш богаташ сега е принудан да рови из кофите за боклук. А друг един пък, бива разстрелян назидателно, това пък защо! Какъв е казусът! Отвъд физическата действителност очевидно седи една друга, много по-могъща и много по-разумна. И когато от Невидимият свят се разбере, че на този човек вече сам Бог не може да му помогне, той просто приключва своето досегашно развитие. Което е вече превърнато в деволуция поради неразумните му постъпки и банкови операции, обслужващи оръжейни сделки и производство на синтетична дрога.

Защото на едната везна на Господа седи, богатството на този човек милилардер, да кажем хазартен или оръжеен бос, но на другата везна седят съдбите на милионите души, чиято жизнена линия е приключила в този им живот поради свръх доза наркотици. Именно говорим за така наречената синтетична дрога, за която се знае, че доскоро България оглавяваше списъка на производителите.

Богатство и бедност! Сълзи и кръв! Пречупени съдби! Трагедии. А после ще се намери някой си Димитър Недков, който на гроба на някой си бизнесмен ще се произнесе патетично: „Прочете първите книги за масонството, започна да задава въпроси. За няколко години се промени. Не можеха да го познаят. Намрази хаоса, поиска ред. Убиха го!“ В този казус е забравено да се подчертае, че за първоначалните действия на юнака без калпак, се заплаща рано или късно. Разбира се, чрез локалното действие, че е объркал сметките на другите в стремежа да въведе порядък. Но ако по този начин се вземат изпитите – богатство – бедност, о, вероятно ще се нужни няколко още световни войни и хилядоления, това човечество да живее в тази отвратителна тюрма.

Всеки човек, нека повторим отново, идва тук на земята със своя златен резерв, първоначален капитал, който е природно даден, това са неговите изначални таланти. Дали той ще бъде силен, красив, умен, безстрашен или ... важното е, че му се дават тези основни качества таланти. **Природна енергия в златния резерв.** И ако този човек не осъзнава своите таланти и почне да ги разпилява, почне да ги прахосва, почне да източва своя златен резерв, в един момент, той ще се окаже с изчерпан резерв. Заедно с този резерв, човек идва тук на земята като душа и със своите изначални права. Право на дишане на въздух, право на подслон, хляб и вода, и ако този човек е забравил, че

той е свободен гражданин на Космоса, то това е очевидно заради днешното състояние на тази Планета, превърната в Затвор от някои сили. А нали Моралният закон на Вселената седи над всичко, нека запитаме. И според този морален Закон на Вселената съществуват тези изначални права на всяко живо същество. Няма сила, която да може да наруши Закона. Законът, това е Бог. Затуй, ако човекът е забравил за своите права, то това е резултат на прекъсната негова връзка с Бога и ако той не я възстанови, тогава идва самото поробване, което очевидно е краен резултат на загубената връзка с Аза и най-вече Бога. **Забравяне на изначалните права с които идва тук на земята.** На мястото на тия изначални права и свободи се настаняват административните закони на земното човечество, от типа на разпространилата се ангария по време на турското владичество по българските земи. От типа на днешната лихва, стигаща до там, че поробва цялото семейство, и поставя човека в състояние на тотално икономическо робство.

Има да връща 40 монети, а като ги връща 20 години, чрез инструмента на прочутата лихва, те пак оставата 40. Да, това също може да бъде узаконено от земният закон, но земният закон в случая е влязъл в разрез с Божествения. Защото Вселената не търпи нито застой, нито обездвижване.

А откъде идва този метод на обездвижване, метод на спиране естествения ход на нещата, метод на ограничения? Може би от свръхексплоатация на чувството на сигурност у човека и неговите страхове да не остане без подслон, хляб и вода. От неговият стремеж за свръхосигуряване и натрупване-подсигуряване. Може би произтича от неговата алчност, А самата алчност резултат на какво е! Може би на първите две свръхексплоатации. Необходимо е доуточним този

елемент от връзката „Богатство-Бедност“, тъй като така или иначе стремежите на хората да бъдат богати, минават през някакви първоначални създадени условия. Един човек, който е израсъл в страна на изобилието, никога и не би помислил да трупа само за себе си частно собствено изобилие И отново отиваме при проблема за частната собственост. Мое и твое. Притежание на кого и пр.. Всичко това върви ръка за ръка с долуспоменатите рестрикции, ограничения, използвани умело като метод за уж възпитанието на човека.

* * *

Нека отново повторим, че като, основен метод на извоюване на победа в битката с материалния човек, се прилага в последните няколко хиляди години метода наречен условно „суша-вода, наводнение-суша и пак вода, наводнение“, или с други думи „теза, антитеза и синтеза“. Бедност, богатство и отново бедност на малко по-висока октава. И така до пълно зацикляне, без възможност за отскубване от дяволската примка. Огън и лед се редуват до безкрайност, като не се отчита, че човекът е освен материя, в същото време и душа, която обитава тази материя. **И не е въпрос само да се оцелее физически, а съответно и със съхранена цялост на душата.** Пукнатата полза няма от физическо оцеляване на вида, ако душата не обитава същия този човешки вид. Иначе расата ще е станала една армия от биороботи, които се командват от върха на пирамидата. Край на еволюционното развитие без наличието на душа у човека.

Като „велики майстори“ на метода на ограничаването, отклоняването и налагането на изкуствени филтри, на барикадите и баражите, бентовете и препречванията на водните стихии, братята на сянката са разбрали, че по-

някога с природата шега не бива. Щото не един път в своите „велики експерименти“, някой от тях се е изгарял в опита си да препречи водната стихия на планетата земя.

На едно място на планетата е пълно с блага, а на друго място, хората умират от глад. И така само заради безмерния егоизъм на един елит, който иска да господства на цялата планета, забравяйки, че самата планета не е ничия, освен на самата нея, тъй като Планетата земя е жив организъм. Експериментите именно с нея показаха в последните векове **ниската диваческа култура на управление на човечеството** с която си служат, напълно нарушавайки изначалния баланс на Създателя адептите от Ложата на сянката. За тях бе казано – „разпрегнали са кервана и са го ударили на ядене и пиене, и чакат ли чакат, някой от високо да дойде да изчисти нарастващата боклукчийница“, в която превърнаха днес цялата планета поради неразумното и некадърно управление на нейните ресурси.

* * *

*„Но тежко томува, който трупа
чрезмерни богатства и сам се на-
слаждава от тях.“*

*Из Книга 5, глава 2
Богати и бедни, „Напътствия“
от Аменхотеп 4*

За богатството и користолюбието

„Неумереното желание за богатство е отрова, заложена в ума, която заразява и разрушава всичко добро в него. Достатъчно е само тя да се загнезди там и веднага всички добродетели, всичко честно, всички най-хубави привързаности изчезват при нейната поява.

Алчният е готов да продаде за злато децата си. Родителите му ще умрат, преди да отвори той своята каса. Дори самия себе си пренебрегва, той заради златото си. В диренето на щастието той се прави сам нещастен.

Онзи, който жертвува мира и спокойствието си в търсене на богатство, с надеждата да бъде щаслив, наслаждавайки се от него, е подобен на човек, който продава къщата си, за да купи украшения, с които да я нареди.

Където царува алчност, знай, там разумът е оскъден! Всеки, който не счита богатството за най-главно благо на човека, не ще отхвърли всички други блага, за да достигне само това едничко.

Всеки, който не се страхува от бедността, като от най-голямо зло за човешкия живот, не ще почне да си навлича други нещастия, за да я избегне.

Ти си безумец! Нима добродетелта не е по-ценна от **богатството**? Нима престъплението не е по-низко от бедността? Необходимото за неговите нужди е във властта на всеки

човек. Затуй бъди доволен от това и твоето щастие ще се усмихва над негодите на оня, който се старее да заграби повече.

Природата е скрила златото под повърхността на земята, като недостойно да бъде видяно, среброто е поставила така, че ти да го тъпчеш с краката си.

Нима ти не виждаш, че с това тя е искала да ти покаже, колко златото е недостойно за твоя взор и среброто е по-долу от твоето внимание?

Алчността изпраща под земята милиони бедняци и изравят те за своите жестоки господари това, което отплаща тяхната скръб, и това, което прави техните господари по-нещастни от техните роби.

Безплодна е земята в онези места, където тя скрива съкровища. Където има злато в недрата ѝ – там не расте трева.

Както не намира там конят за себе си трева, а оселът – храна; както житни ниви не се усмихват по склоновете на хълмовете; както маслиновото дърво не протяга своите плодове, а лозето – своето грозде, – така не живее добро в гърдите на онзи, който трепери над своята хазна.

Богатството е слуга на мъдрия, но то е тиран над ума на неразумния.

Алчният слугува на златото си, а не златото му слугува. Той владее своето богатство така, както болният треска: гори го и мъчи го то и не го оставя до гроба.

Нима златото не е разрушило добродетелността на милиони? Прибавило ли е то пешо към добродетелите на кого да е?

Нима не е в изобилие то у най-лошите хора? Тогава защо ти е да го **притежаваш**?

Нима не са били най-мъдри тия, които са имали най-малко количество от него? А нима мъдростта не е щастие?

Нима най-лошите от твоята порода не са притежавали най-голямата част от богатството? И не е ли бил техният край ужасен?

От много се нуждае бедността, но алчността от всичко си отказва.

Алчният не може да бъде добър към никого и към никого не е така жесток, както към самия себе.

Ако ти си бил достатъчно трудолюбив, за да добиеш злато, то бъди великодушен в използването му. Няма по-високо щастие за човека, отколкото да дава щастие на другите.“

*Из Книга 10, глава 1,
„Напътствия“ от Аменхотеп 4*

За прахосничеството

Ако има по-голям порок от трупане на богатства –то това е безцелното и безполезно тяхно прахосване.

Онзи, който разсипнически пилее това, което е длъжен да запази, лишава бедния от това, върху което природата му е дала право.

Онзи, който разхвърля своето богатство, се отказва от средствата да прави добро. Той се отстранява от пътя на добродетелта, наградата на която е в ръцете му, а краят не е друго, а неговото собствено щастие.

Много по-трудно е да бъдеш добър с богатство, отколкото да се чувствуваш леко при неговата липса

Много по-лесно управлява човек себе си в бедност, отколкото в излишество.

Само една добродетел изисква бедността за своята поддръжка – търпението, а богатството без милосърдие, състрадание, благоразумие и други добродетели е робство.

На бедния е поверено само неговото собствено благопо-

лучие, а на богатия е поверено благополучието на хиляди.

Който раздава мъдро богатството си – раздава своето наказание, а онзи, който го увеличава, събира скръб.

Не отказвай на ближния си това, от което има нужда; не отказвай на своя брат това, от което ти сам се нуждаеш.

Знай, че повече е радостта да преминеш без това, което си раздал, отколкото да притежаваш милиони, които не умееш да използват.

*Из Книга 10, глава 2,
„Напътствия“ от Аменхотеп 4*

Проблемите на собствеността според Стария и Новия Завет

Парадоксално видоизменена приказка, заровените таланти и лихвата от банката

ПРИТЧА ЗА ТАЛАНТИТЕ

Един богат човек трябвало да замине за чужбина. Преди да отпътува, той предал имота си на своите слуги. На един дал пет таланта, на другото – два, а на трети – един талант. Първият и вторият, като получили парите, употребили ги в работа и придобили още толкова. Третият обаче закопал таланта в земята. След време господарят се върнал и поискал сметка от слугите си.

Първият рекъл:

– Господарю, ти ми даде пет таланта, аз ги разработих и придобих други пет.

– Хубаво си сторил, добри ми рабе (служителю) – казал господарят. – Понеже ти се оказа верен в малкото, над повече ще те поставя. Влез в радостта на своя господар!

Тъй станало и с втория. И той разработил сбоите два таланта и придобил други два. И него похвалил господарят. Третият, като пристъпил, казал:

– Господарю, понеже те знаех, че си лош човек, уплаших се да не го загубя и заринах таланта в земята. Ето ти твоето!

Господарят се ядосал на този свой слуга и му казал:

– Лукави и лениви рабе! Щом като си знаел, че съм лош човек, трябваше да дадеш таланта ми в банката, та поне лихва да спечели. И заповядал господарят на слугите си да

хвърлят този недостоен и негоден раб в тъмница, а таланта да дадат на оногова, който имал десет. Христос в заключение казал:

– И тъй, всекиму, който има, ще му се даде и преумножи, а от оногова, който няма, ще се вземе и онова, което има.

Друга приказка!

Светец отивал да се разговаря с Бога. И като минавал покрай един богат човек, последният му казал:

– Кажу на Господа, че ми дотегна това богатство. Да го отнеме, за да живея като хората.

– Много добре – казал мъдрецът, – ще кажеш на Бога.

Повървял по-нататък и видял един бедняк, който пък му казал:

– Кажу на Бога, че ми дотегна този живот. Стига съм ходил гол и бос. Да ми даде дрехи, изобищо – да измени условията на живота ми.

– И твоята молба ще представя – рекъл мъдрецът.

Отива при Господа и му разправя за двамата. Господ му рекъл:

– Кажу на богатия да започне да роптае против Мен и аз ще му отнема всичкото богатство; а на онзи бедняк кажу да бъде доволен от живота и всичко ще му се даде.

Връща се мъдрецът и казва на богатия какво му поръчал Господ, но богатият възразил:

– Как мога да направя това? – Тогава богатството ти ще остане.

Минава край бедняка и му казва поръчаното от Господа, но и той му възразил: – Как да съм доволен като нямам нищо. Как мога да бъда доволен при такива лоши условия?

Тогава мъдрецът му казал: – Ще ходиш гол и гол ще бъдеш погребан...

КАЗУСИ СВЪРЗАНИ СЪС ЗАКОНА ЗА ИЗЛИШЪКА

Първи казус

Една наша позната закупи 40 декара земя с розови насаждения, след което ги предостави на Кооперацията в знак на уважение към нейната работа. С договор за ползване в рамките на 10 години. Но...тя заяви: Аз ви ги давам и искам и другите също да направят подобно нещо. Стоп! Къде е погрешката? Първо, даваш ли даваш безкористно и забравяш, без да изискваш нещо в замяна, второ, другите не са с нейните материални възможности. На лъвът му е дадено да раздава по лъвски, а на мравката – по мравешки. Великата Сила дава на всекиго материални блага и впоследствие му дава и възможност за преразпределение на натрупалия се излишък. В този смисъл, нека си припомним притчата от Евангелието, в която бедната вдовица даде много повече от богатия, защото тя даде от недоимъка си, от сърце. В случая, в този казус става въпрос за даване на нещо, което е излишък, и ако човек не направи това, то ще му бъде отнето. Великият Отец чрез богатите хора и тяхната дарителска дейност преразпределя богатата към по-бедните, към тези, които имат нужда.

Втори казус

Моя позната търси пари за да си плати сметките. Задава и се въпрос, колко ти е нужно, за да си оправиш нещата, а тя не може да отговори. Тоест не знае с колко може да живее. А иначе от сутрин до вечер търси пари. И прави всичко възможно да си ги набави. Но без да направи анализ как да съкрати разходите си. В този смисъл, тя е в недоимък, но това е недоимък, основаващ се понякога на самия човек. Има недоимък, който е реален, защото на човека толкова са му възможностите. И има друг недоимък, който е породен от това, че човек иска да живее нашироко. Недоимък, това е състояние породено от липса на енергия, а не от желание за необоснована енергия. Има желаниа, които съвсем не са природно необходими на човека, желаниа за потребление на лукс и прочие. Такъв човек няма право да говори, че е в недоимък.

Трети казус

Мои приятели получиха наследство и изведнаж както казват за-богатяха. Започнаха тогава да живеят нашироко. Всяка вечер пиршества и гуляи. Скоро те започнаха да боледуват. Това им наследство едва ли бе дадено, за да го пилеят по този начин. Те не си плащаха накратко данъка към Бога. Всичко от полученото наследство ориентираха към разгул и егоистичен начин на потребление. Пари за себе си, приятели и гаджета. Скоро на единият от тях, му разбиха апартамента, на другият му откраднаха чантата с парите. Третият се разболя и почина. Това е пример за несправяне със свръхполучената материална енергия, пример за затъване в излишество, болестно състояние на прахосничество. Изчерпване на ресурса в най-скоро време. Точно така както младите двадесетгодишни яки

младежи, неотчитайки природната мъдрост разпиляват своя златен резерв за зачеване на живот в оргии и разюздани пиршества с другия пол. В резултат на това, на 40 години вече изглеждат като грохнали старци, изчерпали своя сексуален резерв.

Четвърти казус

На един богат човек му бе казано: Дай от богатството си, което и без това е огромно. Стига си изграждал ненужни бетонни конструкции в стил – днешните огромни магазини „молове“. Защото скоро ще ти поискат душата, и там горе няма да има какво да занесеш. Не можеш взема нищо горе от материята си. Нито колите и джиповете, нито любовниците. Нито вилите, нито банковите сметки. „Ама аз да си поживея, един е животът – отвърна той. На кого да ги дам тия неща, на мързеливците и лентяите ли! Всичко с труд съм постигнал.“ Той нарече труд, лесния начин на забогатяване в България, в периода 90-те години. И наистина скоро, мерцедесите му останаха безстопанствени. А него го хвана рак. Да, жлезите с вътрешна секреция не могат да се управляват с парите. Даже и някой да се опита да си купи органи, пак не ще го бъде. Душата му горе сега наблюдава какво става с натрупаното му богатство и как се разпилява. А беше нужно само този човек да проумее Закона на Бога, че трябва да се плаща някакъв Десятък на Бога. И ако той бе „лъв“ с богатството си, този десятък трябваше да бъде Лъвски. И така той щеше да бъде бизнесмен –служител, преразпределящ своето богатство към благополучието на другите.

Този човек, ако се прероди, ще трябва да изкара отново този си изпит.

Пети казус

Много хора в наше време не ценят приказката за „Седемте гладни и седемте сити години“. Те карат на широко, задоволяват свръхизобилно своите физически тела. Понякога на шведските им маси се забелязват какви ли не вкусотиини, доставени от кои ли не далечни острови. А на времето дядовците им са се хранили с козе сирене, мляко и хлебец и живееха до сто години. Но те сега не можели да гладуват по този начин. Телата им са тела на българи, родени по тия земи. Една билка, плод или зеленчук или нещо отраснало в тази България, би ги заредило с енергия много повече. Най-евтините храни днес са най-здравословни. Едно излишествство съществува в храненето на много бързо потънали в материален разкош български семейства, много наподобяващи свръхизлишъка на хранене на американеца. Дебели вратове, дебели задни части, диети за отслабване, разтоварващи режими, свръхизобилен начин на хранене и свръхизлишък, отново седи в основата. Свръхпредлагане на храна, върви ръка за ръка с свръхнедоимък на храна, в съседния регион. Една част от човечеството е потънала в материален излишък, а другата мизерства и загива от глад. Нужен е баланс.

Шести казус

Ако имаш две ризи, две палта, две рокли, две коли... дай едната на ближния си, който е в нужда. Колко хора прилагат това. Колко хора имат днес в гардеробите си, по повече от десет костюма и тоалета. Някои имат не една или две коли, а цял автопарк. Откъде се получава този импулс на свръхнарупване на тези материални блага. Очевидно от невежеството и неразбирането на истината, че човек не може да спи на

повече от една възглавница, и не може да живее в повече от една стая. Даже и да му се предостави цял дворец, той всъщност е в комфорт, само в една стая. А в двореца може да се чувства неуютно. Важно е състоянието в което живеем, а не материалната обвивка, условие за това състояние.

Седми казус

Един богат българин, собственик на няколко огромни имоти като сараи, веднаж срещнал един беден българин балканджия. Балканджията живеел в едно стъклено бунгало високо горе в планината. И когато се срещнали, бедният българин запитал богатия си приятел от детските години. Я ми кажи ти, в колко стаи живееш. Другият се усмихнал и му казал: Имам сараи, за да ми е широко на душата. Бедният се усмихнал и напомнил. Да ти кажа аз, че само в една стая ще си заминеш от този свят. И така, какво го ползва богатият, това че има десетки стаи и десетки имоти, и множество банкови сметки, когато само една жена, едно човешко същество може да стопли душата му, и понякога това същество, той го е загубил по пътя на забогатяването.

Осми казус

Срещат се двама приятели. Единият е фолк певец, обграден с фолк певици и също така гаджета. А другият е футболист, също обграден от всякакви носители на пищна женска плът. И двамата се разпитват, как е това и как е онова. Но и двамата скоро осъзнават, че цялото им обкръжение е около тях заради Закона за излишъка. Защо! Защото и двамата рано или късно ще осъзнаят, че множеството жени покрай тях

ги търсят най-вече заради материалния излишък в който те и двамата са потопени. Единият като фолк певец, и другият като футболна звезда, опериращи с много парични средства. Колкото пък до носителките на пищната женска плът, те пък от своя страна, също попадат под този закон. Защо? Защото в този си живот на тях им е дадено физическо тяло, което е красиво, жизнено и надарено с енергия. А именно тази енергия и физическа красота повечето повърхностни мъже оценяват на първо място. И така, жената за да бъде харесана, се старее да бъде натоварена според изискванията на Закона за излишъка, да пращи от енергия и сексуалност. А мъжът пък за да я забележи, той я търси по външните признаци, пак по Закона за излишъка. Ако в обикновените мъже и жени се балансират материалните потоци, ще изчезне болезненото проявление на свръхизлишък от енергия, свръхизлишък от материално богатство. Човек като цяло иска да срещне истинския партньор на сърцето си. Но тъй като не знае как да го срещне е принуден да се показва с външни атрибути. Единият да блести с портфейл и богатство, а другият с пишни разголващи плътта одежди и свръхизобилие на сексуалност. И така, след такива срещи, остава само пепел, разводи и разнебитени сърца. Законът за излишъка не се познава и не се уважава неговото действие.

Девети казус

Един богат бизнесмен дълго време наблюдава как неговите приятели евреи много прилежно винаги на уречения ден изплащат своя десятък в синагогата. А той самият нищо никому не дава. „Защо да давам, след като всички около мене са лентяи“ – си мисли той. Но, един ден, познанието за Закона за десятъка го навестило на практика. Чукнали отляво скъпата

му кола, при което той бил готов на побой с извършилия това според него огромно нарушение. Бил готов да го пребие само заради това, че му съсипали левия калник. В случая обаче калника на колата бил малкото зло. Защото след като изучакали колата му и тя отново придобила блестящата си външност, го очаквало второ действие на проявление на Закона за излишъка. Тъй като той не давал нищо като десятък за Бога на никого, а притежавал свръх излишък, нарушавайки този Закон, от другата невидима страна били решили да започне да му се отнема онова, което му е излишно за да може той да остане все още на земята. И последвали няколко леки катастрофи от които той излязнал невредим. И така Бог го предупреждавал да започне да раздава от излишното натрупано свое състояние на тези, които около него имали нужда. След последната катастрофа, от която бизнесменът излезнал, му се случило за щастие едно щастливо събитие. Приятел му донесъл някаква книга, в която самият бизнесмен видял целия си живот като на длан и най-вече осъзнал безсмислицата от това бясно гонене на печалби и натрупване на излишества. И най-вече и това, че нищо не може да отнесе в отвъдния свят, който леко му се усмихнал след последната катастрофа.

ВТОРА ЧАСТ

**Подценяването на Закона за излишъка
и Глиненият колос на Евросъюза**

**Богатство, контакти, енергии, здраве
Пари, имоти, земи, коли,**

Приказката за талантите, защо е забравена, и кой има интерес от нейното поставяне в забвение! Очевидно същата тази сила, която черпи дивиденди от заравяването на талантите, и която бива наказана в самата приказка.

Богатството и енергиите в обществото и науката за управление чрез образи

Който владее управлението чрез образи, той управлява в обществото

Кой управлява днешното общество

Определението на богатството и бедността като условия за развитие на човека

Непознаването на главния фактор, управляващ материалните състояния на богатство и бедност

Кой движи света днес! – Парите, интересите, елита, тайните общества, доброто, идеалите, мъдростта, а

може би – князът на тоя свят, а над всичко това седи Бог.

Царството на Силата в старанието си да омекоти своите методи на възпитание, породило лицемерието. Фарисейщината, законничеството бяха изобличени от Спасителя, но въпреки това продължиха да управляват човешкия род. Пета коренна раса създаде образ, който е на човек, изграден от

интелект, хитрост и инициатива в името на личния интерес, образ на егоист с интелект. Животно човек с хитрост. За него Ницше каза, че е най-опасното животно. Англосаксонската култура наследи изтърбушения от разврата и кръвопролитията Рим и рухналата от изродена демокрация Елада. Древногръцката и римската култура положиха основите на нещо, което като глинен колос се изправи в очертанията на днешната Англосаксонска империя. Евросъюзът бе плодът на тази англосаксонска империя. Непознаването на историята на човешките раси и култури днес е основен белег на невежеството в което се поддържа по-нататъшното управление на това човечество. Не се вземат никакви поуки от протичащите исторически събития. Те се случват, а всъщност се повтарят до безкрайност поредните грешки, без да се взема поука. Поредният император се кани да се възкачи на престола. Предишните, Ленин, Сталин, Хитлер, като че ли бяха забравени. Империята на Съветският съюз бе подменена от новата конструкция с име Европейски съюз. Приказките за твърда ръка, за Съюз-империя, за Спасител – диктатор, всичко това се излъчва от управляващият център чрез умелото използване на науката за образите. Настройва се общественото мнение чрез силата на медиите, съдебната и изпълнителна власт, в ръцете на една и съща група от хора, силните, имащите власт на деня.

Древноиндуска култура

Древноперсийска култура

Древноегипетска култура

Гръко-римска култура

Англосаксонска култура

Опит за изграждане на Европейска империя – Евросъюз

Едно пророчество:

И както пръстите на нозете са били отчасти от желязо и отчасти от кал, така и царството ще бъде отчасти яко и отчасти крехко.

И както си видял желязото смесено с глинената кал, така те ще се размесят с потомците на други родове човеци; но няма да се слоят един с друг, както желязото не се смесва с калта.

Предсказани империи

Вавилонска
Персийска
Гръцка
Римска
Европейска
Бъдещата
култура на сърце-
то – славянска –
славеща Бога

Данаил, гл. 2

На пророк Данаил е дадено тълкувание на един сън, Книга на Данаил, гл. 2, сънят на Навоходоносор, а именно, че ще има пет преуспяващи империи. Главата е самият Навоходоносор и

Данаил казва ясно, че следващата империя – среброто – ще бъде Мидо-персийската, медта ще бъдат гърците, а желязото – римляните. Интересното за съня е, че тълкуванието започва да се изпълнява буквално по онова време. Първите четири империи преминаха в рамките на библейската история.

Единствената част от пророчеството, която още не е изпълнена са ходилата – смес от желязо и глина. Много библейски учени, които са опитвали да тълкуват библейските пророчества смятат, че желязото и глината в ходилата на последната империя, ще бъдат опит за възстановяването на Римската империя. Но желязото не се смесва с глината. Така че това предполага една слаба, необединена сила, която в крайна сметка ще бъде разбита от скалата. Видението на Навуходоносор, разтълкувано от Данаил относно краката е, че те ще бъдат строшени от скала, която, ние вярваме, е Исус Христос по време на Неговото Второ идване.

Действащи лица – евреи и българи

Петата раса смята, че всички завоевания могат да бъдат резултат на действие на силата и насилието (пушки и топове). Основната разлика в методите на действие между Петата и Шестата човешки раси ще се заключава в следното: Петата раса се заблуждава, като смята, че ред и порядък между народите може да се наложи със силата на закона и на принудата, докато в Шестата раса новият и основен метод на действие ще се заключава в универсализирането на любовта и свободата.

Според Учителя върховната задача на Шестата раса ще бъде прилагане на три велики закона: първият – съвършена любов към Бога; вторият – разумна любов към ближния; третият – любов към себе си.

Ред и порядък между народите НЕ може да се наложи със силата на закона и на принудата.

Ред и порядък може да се наложи само с просвещение, образование и ограмотяване.

Израел – законът на Мойсей

Българин – държавност и твърдост

Законничество, заобикаляне на Закона, хитруване, шикалкаване,

1. Морал в поведение и Закон

2. Морал и спекулативен ум

Идва третата част

3. Морал и жертвоготовност на сърцето

Преходът 2012–2013 – 2024–2025

Трето и Четвърто измерение

Юдейско-англосаксонска култура

Българо-славянска култура

Израел и англосаксонския свят

България и славянския свят

Израел управлява Съединените щати и оттам и опитва да управлява Евросъюза чрез международното еврейство!

България управлява славянската култура!

Израел и Българин

Кой Кого

Материя и Дух

Истинският Израел, изкуственият Израел и България

Адам, Адам Кадмон, ... Ной ... Авраам

Индия, Иран, Египет-Тракия, Юдея-Гърция-Рим, Европа-Англосаксония, Русия-България

ДОПЪЛНЕНИЕ

Опит за решение на проблема „пари-символ“ или „енергия-пари“

Казус 1

Развиваме инвестиционен проект. Изграждаме ваканционно селище, развлекателен център в условията на екологична местност, ще произвеждаме мед с билки.

Развиваме друг инвестиционен проект край град Стара Загора, залесяваме, строим екологични къщи, шатри, тип юрти.

На трето място, развиваме екологично селище на брега на един язовир, и там искаме да провеждаме работа с деца. Да ги обучаваме и да изграждаме детски лагери.

Общото наименование на тези начинания е: Нова педагогика, лечителска школа, култура на хляба

Вкарваме пари в тия проекти.

Фактите сочат, че човешката енергия седи в големите градове, по клубовете, дискотеките, в близост до банките, в близост до депата на човешкия потенциал, който се е струпал и изглежда статичен.

Хората са там, където е местоработата, където са парите, където е оживлението, човекопотока, където могат да се осъществяват комуникации с ближните.

В първия проект, и във втория проект, и в третия проект вкарваме средства, вкарваме средства и в издаването на 30-40 заглавия за просвещаване на масата от хора. Имаме струпани, не само няколко склада с книги, но и вече няколко образователни центъра, в които сме инвестирали сума пари. Факти!

Това обаче все още не значи привличане на човешкия потенциал, който е в основата на уравнението „пари-символ“. Човешката енергия където преминава, кръстовища, места за хранене и пазаруване, борси и банки.....пр., тя се трансформира в някаква друга енергия, която от своя страна може да се измери със символа на парите. Енергия –пари. Пари-символ. Парите са символ на човешката енергия. Еврика.

Защо в първия проект липсват хора, защо книгите седят в наличност в склада, защо цялата тази инвестиция понякога седи обездвижена, а хората продължават да седят в големите депа на големите градове. Замислени и нещастни, недостижани до съкровената си същност, цял живот заспали и поробени.

Стига се дотам, че понякога в нашите проекти, не можем да си платим тока, и разходите по издръжката на тези екологични центрове.

Лесно се инвестира готова енергия-пари-символ, лесно се умъртвява енергията-пари-символ, лесно се инвестира, но уви, получава се обездвижване, *ако няма сила, която да започне да върти човешката енергия* в така наречените ин-

вестиционни проекти *да започне да тече човешкия поток*. Задвижването на енергията, проникването и обтичането на енергията в каналите на изградената инфраструктура, това е разковничето.

Как да научим хората, които ще стопанисват екоселищата, екокъщите, да въртят тази енергия, да бъдат в състояние да си плащат тока, разходите, да въртят книгооборота, да преодоляват обездвижването. Чрез правилна кооперативна собственост – това да! На първо място, седи проблема със собствеността. Да не е частна, и да не позволява свръхнатрупване само у одного. Да дава възможност за дялово участие в общото, при което всеки да се усеща като част от Живота за Цялото. Единоличните търговци, ЕООД-тата скоро ще бъдат като малки лодки, люшкани от вятъра под напора на Глобалната буря. Защото целта на бурята, това е монополизъм. Но! Има и втора част, която следва решаването на общото участие в собствеността. Защото нито комунистическата измама в лицето на единната, обществена собственост, нито днешните еднолични търговци с мънички парцели земя, могат да разрешат бъдещите задачи за решаване пред човечеството. Хората имайки тази своя форма на участие в колективната форма на собственост, каквато е кооперацията, имат нужда да бъдат стимулирани, привлечани в онези сектори на обществото, в които има нужда от тяхната енергия.

Изходът е в емоционалните вектори, които трябва да се създават в обществото и които като магнити трябва да насочват човешкия потенциал към местата на обучение. Местата на които хората вместо да идват на празни веселби с ядене и пиене, да се превърнат в образователни площадки, в площадки за сеене на култура.

Тези **емоционални вектори** може да се създават на принципа на овладяване на **Науката за образите**.

Група от хора се събира и със силата на мисълта визуализират даден проект. Групата от хора осъзнава значението на Културата на хляба. И ето, създава се образ на поредица от Къщи на хляба, поредица от Центрове за екологично образование, и със силата на мисълта се преминава към обучение.

Липсата на култура в Науката за образите, **разединението между хората, неспособността да се разбират и единяват, това е неспособност да се движи общата човешка енергия**. Неспособността да се съединяват замислите на човешките начинания в едно и да се усилва сигнала, не дава възможност за правилно стартиране на проекта. Нужна е координация, но не по вертикален масонски пирамидален многоетажен образец. Важно е, веднаж на 3 месеца, да се седне и около кръглата маса да се сподели проекта и да се създаде колективен образ на онова, което искаме. След което да се обмисли от всеки, и на следващото събрание да се възприеме от екипа. Това е стартовата площадка, това е т.нар.пуск или стартов бутон на инвестицията. Иначе може да има и пуск, и старт, но да не дойдат хората.

Проектите могат да се задвижват само благодарение на критична маса от човешка енергия. Парите са само символ на тази енергия. **Който умее да работи с хората, той би трябвало да умее да решава проблема с парите**. Просветата на хората изисква да се овладее уравнението „символ-пари“.

Може да се създадат много центрове, може да се издадат много книги, може да се опекаат много хлябове, но всичко това е умъртвяване или инвестиране на човешка енергия. Ва-

жното е, после, как тази енергия ще започне да се раздвижва и оживлява организма на обществото.

Оживлението е функция на **емоционалните вектори и науката за образите**.

Изградните материални бази не означават все още хора в тях. Те са само условие за приток на хората в тези места. Както казват в маркетинга, нужна е реклама на продукта. Емоционалните вектори, могат да бъдат създавани в паралел с изграждането на базата. Иначе има опасност базата да бъде изградена, а хората да отсъстват. Книгите да бъдат издадени, а хората да не ги купуват. Процесът на подготовка на базата и издаването на книгите трябва да предхожда с една ръка разстояние процеса на създаването на емоционалните вектори чрез науката за образите. И след подготовката и емоционалните вектори, да се започне самото Изграждане.

Процесът на изграждане, производството трябва да бъде в паралел, синхронизиран с Процеса по оживление, задвижване на човешкия поток. Създаването на интерес към проектите, емоционалните вектори накратко. Производство и маркетинг-реклама трябва да вървят ръка за ръка.

Самите емоционални вектори от своя страна се явяват функция на овладяване на самата Наука за образите. **Който владее науката за образите, той владее обществото.** По времето на Древен Египет фараонът и жреците са владеели единствено тази Наука. Днес за съжаление това го правят само наследниците на жреците в лицето на отделни окултисти и адепти, водещи след себе си тайни общества. С образи се управлява цялото общество. Някои хора се срещат в затворени общности, генерират образ, който се концентрира,

усилва и излъчва в пространството и започва да живее собствен живот.

Способността да насочим общественото мнение в дадена насока, е изкуство. Създаването на емоционален вектор, например за КЪЩИ НА ХЛЯБА, трае няколко месеца. Трябва първо да се създаде модел, и в този модел да се опише как ще изглежда една такава къща на хляба. Преди това е добре да се информира общественото за потребността от ядене на чист екологичен хляб.

Когато инициаторите на даден проект тръгват от някъде, те трябва да не забравят връзката между идейния проект и паричното инвестиране.

В днешното общество тази връзка е разкъсана. Тези, които финасират и предоставят паричния и материален ресурс, не винаги имат представа за идейния проект. А от друга страна, тези които пораждат идейния проект, нямат твърде често способността да работят с парите-символ.

Разкъсването на тази връзка е било създадено през последните няколко века благодарение на задружната работа на лихвари и банкери, разбирай под тях – братя на сянката, които в стремежа да владеят и контролират целата материална собственост на човека, са се превърнали в ракови метастази върху тялото на майката земя.

Връзката земя, природа, енергия, човешки потенциал, пари-символ, е крайно време да се възстанови. Докато не се възстанови, общественото ще бъде в днешното трагично състояние на богатство-бедност, и бедност-богатство.

Недостиг на енергия и излишък на енергия. В природата има изравняване на потенциалите. Бедният става богат,

а богатия – олекотява, тоест обеднява, в най-добрия смисъл на думата. Да си много богат или свръх богат, това е болест. Наистина, да си ботат, само, това е благо, тоест ти си по Бога. Но да си свръхбогат, и да имаш излишък, който да задържащ, това е болестно състояние. Да си многобеден, това също обаче е болестно състояние върху организма на майката земя, която така е разпределила ресурсите, че да има за всички място под Слънцето. Да си беден, това е, като да си в недостиг на енергия и да търсиш ресурси за нейното възстановяване. Бедността, търсенето на енергия е стимулт за движението.

Нормалните състояния на богатство и бедност са обичайните двигатели в човешкото общество. Чрез изравняване на потенциалите, става придвижване и се осъществява еволюционно развитие.

Образ: Купища материални блага, купища материални ценности, технологии, книги, познания, но но **Къде са хората!** Хората седят по кафенетата и пият кафета, търсейки какво!!!! О времена, о нрави! Разговарят за това, как **ДА ПРИДОБИЯТ ПАРИ!**

В същото време, парите седят под формата на пачки, които са се обезценили и се готвят да бъдат претопени. А в действие идват на власт така наречените **НЕВИДИМИ ПАРИ**, виртуални пари, безналични плащания. В банковата сметка на всеки се трупат знаци, които олицетворяват акумулирането или натрупването до момента.

От едната страна седят умъртвените ценности под формата на натрупване, а от другата – символите.

Пари-символ. Енергия-пари.

Образ втори: Все по-голямо умъртвяване и зависимост от златния телец в кредитната карта. Обездвижване!

Отдалечаване от природните реални ценности!

Изход: Кой е изходът от това! – Излизане от зависимостта на парите.

Енергия, човешки ресурс, сигурност.

Природна енергия, слънчева енергия, човешки ресурс.

ЕНЕРГИЯ И ПАРИ-СИМВОЛ

ЕНЕРГИЯ И ЧОВЕШКИ ПОТЕНЦИАЛ

ПАРИ-СИМВОЛ

ЕМОЦИОНАЛНИ ВЕКТОРИ

НАУКА ЗА ОБРАЗИТЕ

КАК ДА СЕ ПРИВЛЕКАТ ХОРАТА В НОВИТЕ ПЛОЩАДКИ ЗА ОБРАЗОВАНИЕ

ЕМОЦИОНАЛНИТЕ ВЕКТОРИ

НАУКАТА ЗА ОБРАЗИТЕ

ЛЮБОВ И РАЗБИРАТЕЛСТВО

ЕМОЦИОНАЛНИ ВЕКТОРИ

Хляб и лимец

Масажи и профилактика

Секс и масаж, лечение на стрес

Вода и визуализация

Вино и ритуал на хляба и виното

Розата и розовата терапия

Следва: Закон за Десетимата – четвъртият от поредицата Четири важни закона.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

ИСТОРИЧЕСКА СПРАВКА ОТНЕСЕНА КЪМ ДНЕШНОТО ИКОНОМИЧЕСКО СЪСТОЯНИЕ НА БЪЛГАРИТЕ

Защо Законът за излишъка върви редом с историческата справка за произхода на българите? Защо недоимъка в българската ситуация е толкова фрапиращ днес, когато се разбира, че това е един от най-древните народи на света – българският?

Има редица писмени източници, известни на историците от цял свят, както и свещени текстове – християнски послания, известни като „Тракийски послания“ – сред тях са и посланията на апостол Йоан, както и книгата „Откровение“, така и Светото евангелие от Йоан, послания на апостол Павел, послания на Мелхиседек и др., от които ясно е посочено следното:

„Неизречима е дълбочината на това откровение от Господа, братя мои, защото Древната Реч, която дойде от Едем до Тиракийския Род в Образи, (а образите се изговаряха от хората с устни), бе същата, която от по-напред Отец бе изговорил в Йерус с устни, (а се записа в Едемската градина с образи).

И всичко това що се записа, пра-отецът Ной скри в ков-

чега, който и го пренесе на тайно през големите води, за да се съхрани.

А тези, които го съхраниха, пък го записаха, за сигурно, на пилони от камък и в стените на гробници, та да достигне до всички избрани от Бога мъже.

Тези древни Тиракийски образни знаци прие Египет и съхрани и в светилищата си, и тези древни езикови звуци приеха Асирия и Израел, и изписаха с букви в скрижалите си.

И понеже жреците на първия криеха от мнозина знанието, как да ги четат, а книжниците на последните покриваха от мнозината ключа, как да ги изрисуват, в деня, в който се „объркаха езиците“, (който чете, нека разбира), за което ви писах от по-напред, всички те загубиха способността да говорят и пишат Древната Реч!

И тъй, по Божий План и Божие Предопределение, тези са Думи Божии, скрити от създанието на света, а това стана заради избраните, така щото те да се съхранят само за тези, които са Негов Възлюбен Народ, сиреч, които копнеят ден и нощ за Вечното Божие Слово, за тази „Алфа и Омега“, която е Сам Христос.“

*(II Послание Мелхиседеково до
братята в Тракия, гл. 5, ст. 11-17.)*

„19. Там тече, прочее, и третата река, която Писанието нарича „Хидекел“ и мнозина знаят днес, че това е Тигър, и тя и Ефрат се вливат в едно.

20. Но в това е голяма тайна, понеже неправдата която работи в тъмни места, носи онова змийско слово, което идва от Старовременната Змия, която древните зовяха Дракон и Тигър, и така е и името на реката до днес.

21. Понеже е редно да знаете, братя и сестри мои, че във

Вавилон се вляха води от херувима, който засенява и до днес воюва с Избрания Народ!

22. Но преди да се посади Вавилон, и преди да се разшири мракът на онези води, светът видя **други времена** (моя добавка – днес вече се знае, че преди около 7 500 години днешното Черно море не е съществувало – по дъното му на километри навътре от всичките страни, т.е. километри навътре от всичките брегове, има намерени останки от човешка дейност и култура. Тогава не е съществувало море, нито е имало Босфор – когато е настъпил потопа, в низината-днешното черно море, преливащата от Егейско море вода е била на много по високо ниво от това, на което е била „земята“ в която са живеели хората – днешното черноморско дъно, и за тях буквално е изглеждало така, сякаш от небесата се стича огромен воден стълб. Произхода на днешното Черно и Каспийско море е нов, датира от около 7500-8000г назад, но река Дунав и тогава си е текла...и е преминавала през цялата „земя“ която днес е Черно море..и къде мислите, че се проектира ако вземете една карта и свържете нещата както текстът на посланието обяснява?...) и друга река течеше с водите си, които владееха и напояваха човешките умове.

23. Писанието я нарича „Гион“ и голяма е тайната на тази река, защото тя тече в земята на Он и обгръща цялата древна Етиопия.

24. За нея древните мъже правилно изследваха и писаха, както и отбелязва известния вам историк Йосиф, наречен Флавий:“А Гион тече през Египет и означава това, което извира от изгрева на Слънцето, сиреч Он, която река египтяните наричат Нил“

25. И тъй, братя, на вас е ясно, че това, което е по-първо, е по-близко до Едема, тъй щото Египет е по-изначален от Вавилон.

26. Понеже **това, що дойде чрез Вавилон до света**, в който сме днес, беше само мрачкава сянка от **това, що бе дошло до Египет. (Откъде е дошло до Египет, ако не от Тракия)**

27. Но също онази древна слава, която дойде до Египет, не се беше родила в Египет, нито се бе основала в Египет, нито бе произлязла от Египет, но идеше по течението на една по-първа река, която течеше от Едема, сиреч, от реката Писон, която бе първа в Едем.

28. Голяма е тайната на тази река и пазена от Силите и Херувимите от създанието на света. За нея именно, ви пиша аз, понеже мнозина мъдри мъже се опитаха да отворят печата ѝ и не можаха, и мнозина гадаеха значението ѝ, но не разгадаха,

29. защото това е реката, казва Писанието, която тече там, где има чисто злато, и златото на онази земя е злато Орфейско, бделий (моя бележка – написано е „бделий“, дали не е белий?) и Златен Камък има също там; и тя е Първата Река между четирите.

30. Но за вас, братя, не е трудно да разберете значението ѝ, нито да определите положението ѝ, защото вие имате ум Христов и това, което е скрито от хората от света, е широко разкрито пред ума Христов.

31. Защото още от времето на Йоана, даже и до днес, има Избран Остатък, който знае и пази тайната на реката Писон!

32. Защото както и писа братът Йоан за българските царе, нека бъде известно и вам, и на всички, че името на реката Писон и името на реката Дунав е едно.

33. А това, че земята на Орфей, братя мои, е богата на най-чисто злато от древността, няма нужда да ви пише някой, понеже сами знаете от деца това относно Тракийската земя

34. Но, казвам ви още по-голяма тайна от тази, а именно,

че Истинското Злато на Орфей и Златния Камък (Тир) на тази Тиракийска земя са по-велики от земно злато, защото дори улиците на Божия Град са направени от златния метал и той се счита за нищо там!

35. Но Орфейското Злато и Златния Камък (Тир) на Тракия, братя, се крият в тези велики словеса, за които вече ви писах, даже в Езика Тракийски, който е Първата Реч, и който беше и Първата Духовна Река, напоила света.

36. Това е съкровището, което **Първата Тракия от Едем** дари на света. Това е Езикът на Тайното Слово, Печатът на Съвършенството, който сам Бог постави на Тракия от Едемската градина, **но го пазеше скрит от света и до днес.**“

*(гл.4 от II Послание Мелхиседеково
до братята в Тракия)*

Интерес представлява и записаните на гръцки език исторически хроники на Мането – добре известен на историците днес древноегипетски свещеник и историк от Александрия, който пише:“ И дойдоха варвари от изток, дръзнали да изпратят експедиция в Египет и с лекота завладяха цялата страна без нито една голяма битка...А техния народ беше наречен „Хик-сос“, т.е. „Царе-Жреци-Овчари“ (цитат на Мането от Йосиф Флавий – Срещу Апион, кнеигая I, (75-82). Според археолозите е имало поне няколко такива нашествия на Хик-сос през различни епохи в древен Египет. Типично е също, че траките, потомци на Орфей, са били често описвани в древността като Пастири-Царе-Жреци! Архитипните характеристики почти нямат друг древен аналог измежду съществуващите в древността народи. Освен това, може да се проследи в египетските текстове от най-старите, до сравнително късните, че повечето фараони имат тракийски произход, проследявайки символът означаващ „Тракия“, „Тракийски“, който се

изписва като четири вертикални „стълба“ и една хоризонтална черта за „покрив“ – нещо подобно на III, а символът III – означава „роден тракиец“.

И съвсем накрая... Тир, седмия син на Яфет (който пък е син на Ной), като име означава „Канара“, „Основа“ и изобщо всичко, което в много по-късни времена нам е известно като гръцкото „петрос“. Нека все пак накрая, да посмеем да зададем няколко въпроса към любознателния читател:

Каква е връзката между напирашите да излезат информации за най-древният произход на българите и днешното им незавидно икономическо състояние, граничещо с свръхнедоимък.

Второ, каква е връзката между нашумялата книга на Димитър Недков, прокламираща бъдещ Градеж на масонството в България и твърдения, че тамплиерите, масони и богомили са едно и също, и едно вече доста разпространена книга в затворените кръгове на някои отбрани общество, на име „Еврия“.

Очевидно домогванията за България, тепърва ще излизат на преден план, но за съжаление, вече като свършен факт. България бива завладяна като собственост от една малка група от хора, която нарича себе си Елит. Тя притежава основните медии, развлекателните медии, банковите институции, собствеността – земя, недвижими имоти, утравлението на страната. Тези хора имат нещо общо помежду си. Те участват в затворени тайни общества. Всеки един от тях се намира на определен етаж от управленската пирамида с известното око на върха на пирамидата. По-голямата част от тях не са с български произход. Обетованата земя България за тях е интинската земя, към която се стремят.

Израил и Българин, кой кого, върху Обетованата земя!

А защо не, и двамата, като се вразумят и осъзнаят, че дух без материя и материя без дух, не могат да пребивават в страна като България. Вижте прочутата беседа на Учителя, Беинса Дуно озаглавена неслучайно Израил и Българин!

И така в заключение можем да констатираме следното:

1.

Стремеж за притежание на материалната собственост на българите

2.

Много силна способност да се имитира българското, и да се поставят имиджи на оригинални български модели, като винаги оригинала се похлупва с нещо, което го обезценява, или в по-тежкия случай, кара дори и истинските родолюбиви българи да се възмутят и да почувствуват отвращение от съответната българска програма, изпълнена с българщина.

Пример, денс шоу, чалга изпълненията, фолк певците с гърлени гласове. Да, наистина са български, възвърнахме си българщината, но не тази автентичната, оригиналната. Зад българските фолк гласове седя седят жаждата за пари, слава, показност и всъщност, само текстовете са на български, а отдолу пошлото съдържание остава и бездарното изпълнение. Втори пример, да се четат книги и да има просвета. Да, но каква! Те и сега четат, но за съжаление книги, които са произведени по калъпа на Стефани Майер, Хари Потър. И така, българските деца четат, има интерес към книгата, но не онова, което помага на човека да разцъфти душата му.

3.

Стремеж за управление на ключовите звена в икономиката и контрол над цялото управление на страната.

4.

Крайна цел – господство и контрол чрез мимикрия на български начинания в културата.

Накратко:

България, българщина, призова – „да възродим българското“, когато това се обземе от Сатанаиловия импулс, придружен с мамоническия импулс за пари.

НЕ! Така няма да я бъде, това не е България, не ни трябва такава България.

Когато обаче към българщината се домогват и служителите на Луцифер, с опитите си да станат богомили, възрожденци, родолюбци, будители, **и на това ще кажем НЕ, така няма да я бъде.** Целта на Плана е, контрол и господство върху душите на хората, и най-вече свещената територия на България.

Вътрешната България е най-големият страж на външната ѝ част. Да не се лъжем в пространството за Вътрешната България, и да спрем да гоним илюзорно обединение във Външната България. **Обединение може да има само във Вътрешната България, в името на Христос.** Външната България! Тя зависи от вътрешната. От способността ни да не станем предатели на светините, от способността ни да знаем доколко са възможни компромисите, и въобще има ли смисъл да ставаме ортаци и с дявола, в името на Великата цел. Йезуитщината на някои българи, стремежа им в името на материалното, да бъдат интегратори на дявола и Бога, ето това

пречи на осъществяването на Вътрешната България. Липсата на самоопределение, искрено и по сърце. Еклектичният подход, „кълна се в дявола и Бога“, и с Бога и с мамона, ето това пречи на днешните българи. Господ все още изчаква българите по плът да се самоопределят. Въпреки упорството им, да стоят по средата. Защото по средата в периода на прехода, такъв път няма!

Целта е да опазим Вътрешната България, нейната вътрешна територия, това са българите по Дух. А сега всеки ще иска да бъде българин, но това е все още българин по плът, а по дух, не се става лесно българин. **Българин по Дух!**

СЛЕДГОВОР

ОТНОВО ЗА НЕОБХОДИМОСТТА ОТ ЗАКОН ЗА ИЗЛИШЪКА

Хората се раждат със своя златен резерв или ресурс от енергия. Но условията в които живеят изчерпва скоро този златен резерв и те попадат в състоянието на недостиг на енергия. От сутрин до вечер, те са в недостиг на енергия. Болести, грижи, проблеми, материални недоимъци, липса на пари и влошено здраве. Но, но...в същото време, има хора, които са в състояние на **излишък на енергия**. И те от сутрин до вечер се намират в това състояние, *да се чудят какво да я правят* тази свръхизлишна своя енергия. Било то като излишно богатство, свръхнатрупване на материални ценности, било то като натрупано финансово състояние под формата на банкови сметки. И тези хора не знаят какво да правят своето богатство. Те търсят как да управляват своите ценности. Назначават хора, които да се грижат за техните авоари.

И така, животът на хората минава, едните в недоимък, а другите в сръхизлишък. Идва момент, когато и на едните и на другите изтича жизнения им път, и те се приселват в отвъдния свят. Никой не взема със себе си и грам от собствените си натрупвания на материални блага.

„Когато Мъдростта управлява, Реда не се нарушава.“ Казал го е Мъдрецът, Учителят.

Но кой да го разшифрова това послание!

Мъдростта е заявила отдавна чрез словата на Спасителя кой е Изхода от това нелепо положение, създадено върху Майката земя от днешното човечество. **Тези които имат в излишък, нека отдадат този излишък на нямащите, на просещите, за да им се възвърне необходимото.** И така да се извършва обмяна на енергии, да няма застой, да няма заблацияване в сектора на кръвообръщението на финансовата енергия. Да няма свръх богати и свръхбедни! Да има нормални състояния на богатство и бедност! Днешните банки не позволяват да се поддържа това нормално състояние на богатство и бедност, защото самите банки предоставят свръхизгодни атрактивни условия за свръхбогатите, като ги импулсират да инвестират в тях, своите натрупвания, срещу което им предоставят висока лихва. А откъде идва високата лихва? От наивниците, които вземайки кредит, не отчитат, че с днешния лихвен процент на банковите кредити в България, те всъщност два пъти връщат взетото назаем. Лихвеният процент от едното място захранва лихвения процент на другото място. Но остава в банката достатъчно за да може тя да изпълнява своята роля на контролор и преразпределител на средствата. Безспорно, лихвата която произтича от спестяванията и депозитите, тя е основната и тя е тази, която намалява инвестициите и оживлението на капитала. Именно тя спира развитието на процеса на обръщение на паричните средства. Хората се надпреварват по мързеливия начин да умножават своите спестявания. И така, лихвата се оказва че в този си вид на стимул за свръхнатрупване и инвестиране, играе ретроградна роля. Ролята на Лихвата, това е **рак на обществото.**

Какво е предложението ли! И има ли изход! Разбира се, че има!

Хората, които имат в излишък нека го раздадат на нуждаещите се. И тогава пред тях се откриват нови хоризонти. Нови хоризонти се отварят и пред получилите от техния излишък, защото когато се даде на гладния частица хляб, той започва да мисли и да излиза от състоянието на отчаяние и безмисловност. Законът за излишъка е ясен, никой не може да занесе в отвъдния свят нещо повече от своята душа с нейните натрупвания на опитности от земния ѝ живот. Затуй, докато човек е жив, нека се поучи и раздава от своя излишък на всеки един от околните, които се нуждаят от него.

Тълпи от хора крачат в безпътица поради изчерпване на техния златен резерв. Един го излъгали, друг го обрали, трети проиграл на хазарт своето имане, четвърти дал парите си за лекарства. **Всички те са били изцедени от Матрицата, която има това свойство да впряга и да дърпа енергията на човека, с която Създателят го е изпратил тук на тази земя.** Те са станали бедняци, и им липсва енергия. Не са се родили нито бедняци, нито богаташи. Родили са се със своя златен резерв от енергия. Но този резерв се е стопил. Изчерпали са себе си, в поредната битка за оцеляване. А в тази битка за оцеляване са останали невредими и победители в източването на енергии, кои! Кои – ами Силните на деня! Самите те – „Силните на деня“ са превърнали живота на тази планета в битка за оцеляване. И все така, „силните на деня“ управляват и източват чрез матрицата енергията на своите събрата и близки.

Какво от това, че Спасителят донесе на земята Новото Учение, че хората са братя и сестри, и че няма по-първи от другия, че няма богоизбрани народи, че всички хора на земята са от едно Единно семейство и има само една религия за в бъдеще, която е Единната вяра на Отецът

Небесен. Две хиляди години след примера на Спасителя, църквите се умножиха, християнството се окопа като крепост, размножи в същото време на какви ли не разклонения, евангелистки, католически, православни и пр. Но примерът на Единното семейство го няма никакъв в днешното общество две хиляди години след появата на Спасителя! Католическата институция е една от най-богатите. Православната църква в България е една от най-заможните по своите имоти. Бедните се тълпят в студеното време пред храмовете и чакат милостиня. Броят на ровещите из боклукчийските кофи се увеличава. И няма как човек да поиска да помогне на някой ровещ се клошар. Как да му помогне, като обществото го изглежда презрително и го заклеява, остави го, не иска да работи. Ситуацията на задълбочаване на пропастта между богати и бедни става фрапираща човешкото съзнание. Властимащите не знаят как да продължат да управляват. Имащите материално благосъстояние не знаят какво а го правят. Нямащите също не знаят как да я карат, и са принудени да оцеляват като търсят някакъв полулегален начин. Кражба на дребно или полупроституция. А по-добре ли е другото, кражба от парите на народа като чиновник в държавната институция.

А изходът е толкова прост. И за едните и за другите!

Само силният човек може да бъде в състояние да помисли истински за своя брат и ближен! Само силният, когато той е в енергийно благосъстояние. А този, който се намира в недостиг на енергия, гледа само как да си отхапе от общата пита и как да вземе малкото за да продължи да оцелява в енергийното си съществуване.

Когато на човек му е студено, краката му измръзнали, когато е гладен или болен, когато е угрижен, когато е задълъжнял, той не може да намери правилното решения, защото ус-

ловията възпрепятстват вземането на това решение. Целият мисловен процес е затруднен в тези тежки материални условия. Казва се за такива хора, че зациклят и изпадат във все по-тежка ситуация. А в същото време около тях, има хора, които им е широко край врата, които карат своите скъпи автомобили, угрижени в суетнята с какъв тоалет да се представят вечерта на поредното парти. И така, докога?

Просящите, които ровят из боклукчийските кофи, днес, са може би вчерашните богаташи, от скъпите лимузини. Но кой да го забележи това! Днес е богаташ, а утре – става клошар. Било е съвсем просто, но не го е направил. Вместо да даде къшей хляб на просящия, богатият бизнесмен го е подминал и ... ето го... след няколко месеца, на неговото място вече претърпял катастрофата, преминал през фалита на фирмата породен от флукуациите на живота и изхвърлен от финансовата криза на брега като корабкрушенец. Богатият се е превърнал в просяк. И после... отново, пак отначало, обратно. Богат, беден, и после отново богат и беден. Все ненормални болестни състояния на свръхизлишък и свръхнедоимък. Болестни, защото не са нормални, а извън границите. Свръхналичие на енергия и свръхнедостиг на енергия!

Да, така се случва в днешното общество, все още за съжаление, въпреки че сме вече в началото на Третото хилядолетие.

Така ли ще продължава вечно процеса на еволюция на човешките души? Тази изчерпала се Пета коренна раса – какво ли друго би могла да породи! В Новата Шеста раса всичко това ще бъде приказки от музея, **да се надяваме!**

